

1472

Ajudar (Infinitiu)

(ALDC, IX, 2086. *Ajudar* [Infinitiu])

El verb llatí ADJŪTARE, freqüentatiu de ADJŪVARE (compost de AD i JUVARE), coneix dos resultats en cat., *ajudar* i *aidar*. El primer s'ha generat en les formes rizotòniques, com llat. vg. AIÚTAT > *ajuda*, i el segon en les arrizotòniques, com llat. vg. AI(U)TARE > *aidar* (cf. cat. ant. “que *ajut*” vs. “t' *aydarà*”; per a l'extensió d'aquesta darrera variant, veg. mapa 1473); de les dues formes, convivents durant segles, sovint com intercanviables, es va imposar *ajudar* relegant *aidar* al bal., a la franja ponentina i, segons les nostres enquestes, a Guardamar, extensible, si tenim en compte monografies locals, a punts diversos de la Marina Baixa, Alcoià, Vinalopó Mitjà, Vall d'Albaida. *Ajudar* (var.

aferètiques [ɟ]udar 47, 119, [dʒ]udar 175) coneix una variació de la consonant palatal (*a*[ɟ]udar, *a*[dʒ]udar, *a*[tʃ]udar), que estudiem al mapa 1378. Notem altres canvis: alg. *a*[dʒ]urar 85, resultat de l'habitual rotacisme d'aquest dialecte; *a*[dʒ]uar 186, 188, 189, amb pèrdua de la -d- intervocàlica.

Cal remarcar que en cat. medieval era freqüent l'ús intransitiu del verb (“deu-li ajudar”), encara vigent en mall. i, entre els més grans, en val.

Ajudar 100, 132 és un manlleu al cast.-arag.

Ajudar (model *portar*) és forma normativa des del *DOrt*, 1917; *aidar*, des del *DG₁*, 1932.

Petit Atlas Lingüístic del Domini Català © PALDC

